

G R Æ C I A.

GRÆCIA, quæ olim omnium bonarum disciplinarum tanquam mater & parens fuit, ex opulenta & diuite regione, suæque virtute magnæ parti Orbis quondam dominante, eò hoc tempore redacta est, (sic fors & tempus omnia versat) vt nihil reliquum relictum sit, quod non aut Turcarum iugo, aut Venetorum seruituti subiectum, aut tributarium factum sit. Turca maiorem partem occupat. Veneti in ea insulas aliquot dumtaxat possident. Qui sub Venetis sunt, meliorem habere conditionem videntur (quantum ad religionem spectat) quàm qui Turcis sunt subiecti. Et vt ij qui Turcis parent, illorum mores imitantur; sic, qui Venetis, eorum ritus sequuntur. Interim omnes in tantis ignorantiae tenebris versantur, vt in tota Græcia nulla inueniatur Academia: nec etiam curant illorum pueros litteras doceri. Omnes etiam indifferenter corruptam ab antiqua linguam loquuntur: sed alij aliis elegantius. tamen illorum lingua melius conuenit cum veteri Græca, quàm Itolorum cum antiqua Latina. Qui vrbes Venetorum imperio subiectas habitant, tam Italicè quàm Græcè loquuntur: qui verò ruri degunt, nihil nisi Græcè. Qui Turcicas ciuitates in ea incolunt, Turcicè & Græcè: sed qui pagos, Græcè tantum loqui sciunt. Habent etiam hoc sæculo, vt & olim, varia idiomata vulgaria: nam vnus Prouinciæ homines melius, alterius verò deterius loquuntur. quamobrem illis accidit, quod in aliis Europæ partibus videmus, vt pote, quòd alter alterius ineptam (vt sibi quidem videtur) pronuntiationem rideat, subsannetque: sic vt etiam pueri Constantinopoli nati, transmarinos derideant, ob accentuum varietatem, in quibus cum illis non conueniant, haud aliter, quàm Italus, qui Tuscanam, aut Gallus qui Gallicam, aut Hispanus, qui Castellanam linguam proficetur, omnia cetera suæ regionis idiomata contemnit, exsibilatque.

Vt autem in genere describamus omnium incolarum viuendi morem, operæpretium visum est, Nobiles & ciues à ceteris plebeiis, infimæque fortunæ hominibus discernere: nam quorum census est amplior, & in maiori exsultatione haberi volunt, Principum, quorum imperio subsunt, more vestiti conspiciuntur; ita vt qui sub Venetis degunt, Venetos, & qui Turcis parent, Turcos vestitu expriment. Sed cetera plebs sub cuiuscumque ditione sit, tam in continenti quàm insulis, aliquid suæ antiquitatis hætenus retinet; nam plerique omnes comam ab occipite nutriunt, & à fronte sinciput tondent: vtunturque magnis duplicibusq. pileis. Insulares in religionis exercitio vtuntur omnes ferinè eisdem ritibus eademq. forma carimoniarum. Plerique omnes Turcarum more non multum supellectilis habent, nec lectis plumis refertis vtuntur; at eorum loca culcitras quasdam habent, ex tomento siue lana confectas. Omnes odio habent vinum aqua mixtum, & vsque in hunc diem antiquum propinandi morem obseruant, & præcipuè Cretenses: in eo autem differunt à Germanis, quòd isti inuicem virgent magnis culillis: Græci verò paruos haustus inuicem propinant. vnde vt olim antiquitatis, ita & nunc Græcari pro inebriari dicitur. Sed quia in bibendo certas quasdam leges seu carimonias obseruant, easdem prætermittere nolimus. Primò vtuntur valde humilibus mensis, & bibunt per vices, numquam ordinem prætermittentes, ita vt si quis extra ordinem, hoc est, antequam ad illum peruenisset bibendi ordo, vinum posceret, magnæ inciuilitatis haberetur. Et qui promptissimus est ad infundendum, poculum tenet, ceterisque omnibus solus per ordinem infundit. Vtuntur in istis comotationibus paruo quodam vitro sine basi aut pede, ita vt minimè è manu reponi liceat, illudq. omnino ebibunt, ne guttam quidem vini relinquentes. Interdum sese inuicem prouocant ad bibendum Germanorum more, & tum quidem amplectuntur se mutuo, manumq. alter alterius contrectat, illamque osculatur, fronti que admouet; deinde malas siue genas tam dextram quàm sinistram exosculantur, sed tunc non obseruant bibendi ordinem. Et quia fortissimum illud vinum paruis haustibus potitant, & inde valde incalescunt, semper cantharum aqua plenum præstò habent, & similiter magnos aquæ haustus ingurgitant, vt sese iterum refrigerent: nam aliter haudquaquam sitim sedare possent. Mulieres non adsunt illorum comesationibus. Vetus ille mos ethnicorum deplorandi mortuos, etiam hodierno die per totam Græciam obseruatur, vt & in vicinis regionibus. Quæ res valde est absurda, nam postquam aliquis vita defunctus est, mulieres certo quodam in loco conueniunt; & ab ipso summo mane vlulatum quendam ordiuntur, percutientes pectora, vnguibus genas lacerantes, extrahentesque capillos, ita vt planè miserabile spectaculum exhibeant. Et vt melius hæc mysteria peragerentur, mulierem conducunt egregiè canoram, quæ ceteris præcinit, vt intermissiones (pauas vocant) & accentus huius nenix melius intelligerentur: atque in hoc planctu laudes virtutesque defuncti recitant, incipientes ab ipsius natiuitate, vsque ad extremum eius halitum, &c. Hæc ex Petri Bellonij Obseruationum lib. i. transtulimus; vbi plura.

Ex veteribus hanc regionem descripserunt Strabo, & Mela; sed omnium studiosissimè Pausanias. Ex Neotericis, Nicolaus Gerbelius, & Wolfg. Lazius, qui citat etiam quendam Anton. Vrantium Episcopum Agriensem, vt qui eam peragrauit, atque eius descriptionem recetioribusque vocabulis propediem in lucem proferet. His adiungere licet Hugonis Fauolij Hodeporicum Byzantinum, & N. Nicolai obseruationes Orientales, Andream Theuetum, Petrum Bellonium, &c. Petrus Gyllius diligentissimè descripsit Bosporum, & urbem Constantinopolim. Appianus quoque lib. 4. Ciuium multa habet quæ ad Thraciæ descriptionem conducere possunt.

